

въ него толкозъ силно изпжква обвинението срѣщу гръцкото духовенство. Нѣма съмнѣние, че гръцкото духовенство съ своята неприязненост къмъ българското паство е съдѣйствувало косвено на потурчанъето, защото не е могло да вдѣхне въ паството си чувство на самопожертвованье за вѣрата; но паданъето на Охридската Архиепископия подъ гръцката църква далечъ не е могло да прѣдизвика такава буря между българитѣ, каквато ни рисува българскиятъ патриотъ. Имаме и други по-точни свѣдѣния за потурчанъето въ Мегленъ, споредъ които се вижда, че то е станало къмъ срѣдата на XVIII. в. или малко по-късно. Единъ мегленски грънчаръ, по име Доре, успѣлъ съ бѣгство да спаси вѣрата си и живота си и се поселилъ въ Рѣсенъ, дѣто сега има отъ него остана гольма влака. Споредъ прѣдание, запазено въ доревия родъ, турци нападнали родното село на Доре въ Мегленъ около Великъ-денъ, въ единъ денъ, когато народътъ билъ въ църква. Църквата била обградена и християнитѣ насила потурчени. Доре останалъ дома си да пазипещьта, въ която се пекли сѣдове за проданъ прѣзъ празникитѣ. Въ къщи била и негова сестра мома. Той побѣгналъ съ сестра си, успѣлъ да достигне въ Рѣсенъ, дѣто се заселилъ и турилъ начало на грънчарство, което и сега вирѣе тамъ.¹⁾

Между мегленскитѣ потурняци има много бегове и аги, които владѣятъ голѣми земи, както въ Тиквешъ, а християнското население въ низината нѣма собствена земя, но е чифлигарско. Мегленскитѣ потурняци сж голѣми религиозни фанатици и много жестоки къмъ християнитѣ. Въ село Сжботско, което е административенъ центъръ на една часть отъ Мегленъ, мухамеданитѣ неотстъпятъ единъ късъ земя на християнитѣ да си направятъ църква. Въ кръвта на мегленскитѣ жители има много чужди примѣси. Видѣхме, че тукъ сж селени арменци, турци и кумани. Това е повлияло върху мегленци да се отличаватъ и по нѣравъ, и по външность отъ съсѣдитѣ си. Мегленскитѣ мухамедани сж смѣли, непокорни и горделиви. И до сега турската власть неможе да се наложи напълно въ тѣхния край. Между тѣхъ често ставатъ кървави свади.

По на югъ въ Солунско Поле нѣма нийдѣ потурняци българи. Плодородната голѣма равнина рано е обсебена отъ турскитѣ спahiи,

¹⁾ Доре се женилъ въ Рѣсенъ, добилъ двама снове, Наумъ и Иоанъ. Отъ Наума сж днешнитѣ Доревци, а отъ Иоана Ляпчевци. И Наумъ оставилъ двама снове, Трайче и Доре. Трайче умрѣлъ прѣзъ 1890 год. 85—90-годишенъ старецъ. Излиза, че билъ роденъ около 1800-та год. Баща му Наумъ ще е роденъ около 1770 год., а бѣгството на Доре ще е било между 1860 и 1870 год. Тогава е станало и потурчанъето на Мегленъ.